

عنوان مقاله:

بررسی نقش پناهگاهی قهستان در سده اول و دوم هجری با تکیه بر مکان‌گزینی مهاجرت زرتشتیان

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 7، شماره 25 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رضا خزائی

حسین کوهستانی اندرزی

مریم کامیار

خلاصه مقاله:

منطقه قهستان که امروزه بخش‌های عمده آن در محدوده استان خراسان جنوبی واقع شده است، همواره در طی تاریخ دارای جایگاه خاصی به لحاظ سیاسی و جغرافیایی بوده است. قهستان تاریخی، مشتمل بر چند قصبه و ناحیه بزرگ بوده که این منطقه را به لحاظ ژئوپولیتیکی متمایز از سایر نواحی شرق ایران نموده. در منابع تاریخی سخن از مهاجرت‌های بزرگی به این ناحیه شده است. مهاجرت اعراب در قرون اول و دوم هجری، همچنین مهاجرت بزرگ زرتشتیان در قرون ابتدایی اسلامی، سخن به میان آمده است. بررسی منطقه قهستان از آن لحاظ دارای اهمیت می‌شود که این ناحیه همواره در طی تاریخ پناهگاه و مامن مناسبی برای اقلیت‌هایی بوده است که در سایه امنیت و انزوای جغرافیایی قهستان به حیات خود ادامه داده‌اند. با توجه به بررسی‌های صورت پذیرفته و با نگاهی به تاریخ قهستان، این ناحیه را می‌توان پناهگاهی امن برای اقلیت‌ها سیاسی و مذهبی در طول تاریخ دانست. چراکه همواره در قرون متمادی بستر سکونت اقوام و پیروان مسالک و مذاهب مختلفی بوده است. در این مجال به روشن شدن بخشی از تاریخ قهستان و جایگاه این منطقه در پذیرش مهاجرین مختلف پرداخته شده است. این پژوهش به این سوالات پاسخ خواهد داد که اولاً علل انتخاب قهستان به عنوان مقصد مهاجرت چیست؟ و ثانیاً انتخاب قهستان به عنوان پناهگاه و مامن برای زرتشتیان را چگونه می‌توان به سایر مهاجرت‌ها به این خطه تعمیم داد؟ پژوهش حاضر با روش تحلیلی توصیفی، به بررسی اجمالی مهاجرت زرتشتیان و در پی آن با تأکید بر مکان‌گزینی و تعیین مسیر این مهاجران در راه سفر به هند با استفاده از منابع موجود، اهمیت قهستان را در این انتخاب تاریخی، روشن می‌نماید و بکر بودن و انزوای جغرافیایی این سرزمین را در طول تاریخ عامل مهمی در انتخاب مقصد مهاجرت‌های مذهبی به منظور پناهندگی درمی‌یابد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030344>

